

புலகல்ய

ஊழல்

கவிதை மின்னிதழ்

ஆசிரியர் :
ஜின்னா அஸ்மி

நிர்வாகக் குழு :
சகா (சலீம் கான்)
இப்ராஹிம் ஷரீப்

ஆசிரியர் குழு :
படைப்பு தேர்வுக்குழுமம்

வடிவமைப்பு :
முகம்மது புலவர் மீரான்

முகப்பு ஓவியம் :
முகிள்

இணையதள முகவரி :
www.padaippu.com

அலுவலக முகவரி :
படைப்பு குழுமம்
அரசு பதிவெண்: 521/2018
#8, மதுரை வீரன் நகர்
கூத்தப்பாக்கம்,
கடலூர்,
தமிழ்நாடு,
இந்தியா.
607002
admin@padaippu.com
9469375575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக்குழுவிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்டவை
இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து
படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.

முனியாண்டி ராஜ்	- 4
ரா.ராஜசேகர்	- 5
க.தங்கபாபு	- 6
ரவி குமாரசாமி	- 7
பூங்கோதை கனகராஜன்	- 8
சகா	- 9
வத்திராயிருப்பு தெ.சு.கவுதமன்	- 10
வே.மு.ஜெயந்தன்	- 10
சரண்யாசத்தியநாராயணன்	- 11
பிறைநிலா	- 12
ஷெண்பா	- 13
சே குமார்	- 13
மின்மினி விமலா	- 14
சுரேஷ்பாபு ராசேந்திரன்	- 15
பெருமாள் ஆச்சி	- 15
சந்துரு	- 16
க.அய்யப்பன்	- 17
கதிரவன் வீ	- 17
தங்கேஸ்	- 18
ம.கனகராஜன்	- 19
ப.தனஞ்செயன்	- 20

க.சித்தார்த்தன்	- 21
தோழன் பிரபா	- 22
ஜே.ஜே.அனிட்டா	- 23
மதுகூதன்	- 24
பிரபுசங்கர் க	- 25
க.மகுடபதி	- 26
யாழ் தண்விகா	- 26
ஜெயாபுதீன்	- 27
ரிஸ்கா முக்தார்	- 28
சுப.முத்துக்குமார்	- 29
J.K.பாலாஜி	- 29
சௌவி	- 30
நுஆல்	- 31
காளிதாஸ்	- 32
தி.கலையரசி	- 33
கருவை ந.ஸ்டாலின்	- 34
கோ.சிவராஜன்	- 35
சுயம்பு	- 35
இராம வேல்முருகன்	- 36
பிருந்தா சாரதி	- 37
குறிஞ்சி நாடன்	- 38
பெனடிக் அருள்	- 39

இதற்கு_பின்னால்..

என் ஜன்னலுக்கு யாரோ பெயர்
வைத்திருக்கக்கூடும்
திடீரென விழித்துக் கொண்டு
காற்றை வம்புக்கழைக்கிறது
இரவைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டு
என் நெஞ்சின் மீதேறி உட்கார்ந்து கொள்கிறது
கைகால்களை வீசி விரட்டுகிறேன்
மலைகளுக்கப்பால் நான் எங்கோ
வாழ்ந்திருந்த வீட்டில்
என் அவயங்களை வீசிவிட்டுச் சிரிக்கிறது
நிலவுகளைப் பிடித்து கைக்குள் வைத்து
எனக்குக் கண்ணாமூச்சி காட்டுகிறது
கோபத்தில் ஓங்கி உதைக்கிறேன்
கதவுகளில் ஒன்று பிய்த்துக் கொண்டு என்
தலைமேல் விழுகிறது
ஆழ்ந்த இரவின் நடுவே என் அலறலில்
யாரும் விழித்துப் பார்க்கப்போவதில்லை
மனிதர்கள் அகன்ற பரந்த இரவுதனில்
ஏதாவது செவிகள் விழித்திருப்பின்
என் ஓலங்கள் அவற்றின் அமைதியைக்
கெடுக்கலாம்
என் தலைமேல் மிதித்துக் கொண்டு
அதிவேகமாகக் கடந்து போகிறது உறக்கம்
சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் சாளரக் கம்பிகளின்
வழியே

● முனியாண்டி ராஜ்.

களவு போவதே இல்லை கனவுகள்

அடராழ்நீள் கனவொன்று
அடிக்கடி வந்தவண்ணம்

தொடரியைப்போல நீளும்
தூரப்பயணமேகும் கனவு

அப்படியே அப்பிக்கொண்ட முகங்கள்
அடிக்கடி காணும் முகங்கள்
அறிமுகமே இல்லாத முகங்கள்
கலங்கலாக சில
கல்வெட்டாக சில
கனவை நனவாக்குவதாக சில

எங்கெங்கோ இறங்கியவர்கள்
எங்கெங்கோ ஏறியவர்கள்
ஏறியும் இறங்கியும்
இறங்கியும் ஏறியும்
மீண்டும் மீண்டும்
நிகழ்ந்தும் நிகழாமலும்
வெவ்வேறிடங்களில்
மவுனங்களையும்
உரையாடல்களையும்
உதிர்த்துக்கொண்டே

நிரப்பிக்கொள்கிறது மனக்கண்கள்
சிரிப்பையும் அழகையையும்
சினேகத்தையும் சேகரித்து
யார்யாருடையதை எல்லாமோ

கனவுக்குத்தான் எத்தனை வசதி
அழுகிறபோது அழுதும்
சிரிக்கிறபோது சிரித்தும்
நிஜத்தில் எதுவுமே நடக்காமல்
நிஜம்போல மட்டுமே நடத்திக்கொண்டு

தொலைந்தது கிடைப்பதும்
கிடைப்பது தொலைவதும்
தொலையாமலும் கிடைக்காமலும்
முரண்டர் முற்றும் தொடரும் நிகழ்வுகள்

எது எப்படியாயினும்
களவு போவதே இல்லை
கனவுகள் மட்டும் எப்போதும்

● ரா.ராஜசேகர்

அவளுக்கும் வயிறுண்டு!

தொட்டால்தான்
அவளுக்கு
வாழ்வு.

நெருக்கமே
அவளுக்கான
தொகை.

விலகல்
ஒரேயடியாக
விலக்கி
வைத்து விட்டது
அவளை.

அரை சாண்
வயிற்றுக்கு
உடலைப் பொங்கி
ஊருக்கு
வைத்தவளின்
இரவுகள்..
யாருமற்ற
தனிமையில்
தகித்துப் புரள்கிறது.

அணைக்கும்
வாடிக்கையாளர்களின்
வரவற்றுப் போனதில்
இவளின்
அடுப்பங்கரையும்
அணைத்தே இருக்கிறது.

பலரின்
உடல் பசி தீர்த்த
இந்த
அட்சயபாத்திரம்
கைகளை ஏந்துகிறது
வயிற்றுப் பசிக்காக.

அங்கம்
ஒவ்வொன்றையும்
ரசித்து
ருசித்துப் பார்த்த
அவளின் எவன்களும்
கடைசி வரை
உணரவே இல்லை..

அவளுக்கும் வயிறுண்டு
என்பதை!

● க.தங்கபாபு.

விதியின் பாடல்.

ஒரு பதக்கம்
ஒரு பட்டயம்
அல்லது சான்றிதழ்

இப்படி ஏதோவொன்றைக் கொடுத்து
புகழ்க் கம்பிகளுக்குள்
அடைகத்து வைத்தார்கள்.

கர்வத்தைக்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப்
மதுப் புட்டிகளோடு
புகட்டவும் செய்தார்கள்.

வியர்வை வாடை அடிக்கும்
வெகு மக்களிடமிருந்து
விலகியிருப்பது எப்படியென
பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

ஒலிவாங்கிகளில் பொய் மொழிகளை
ஒய்யாரமாகக் கையாளச்
செய்தார்கள்.

கொடியேற்றிய
குளிர் கண்ணாடி
வாகனங்களில்
போலி மாலைகளை
பெருமைகளாகச் சூடி
வலம் வரச் செய்தார்கள்.

முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியும்
அவனை
இப்போது பகடி செய்வதை
பரிதாபம் பொங்கப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

● ரவி குமாரசாமி.

சந்தையில் மலிந்த ஆடொன்று
மந்தையில் நுழைந்தது

தன்னிறம் பெரிதென
வெள்ளை ஆடுகளுக்கு
பூசிச்சென்ற சாயம்
ஒரு நாள் அடித்து வீசிய
பெருமழையில் வெளுத்தது

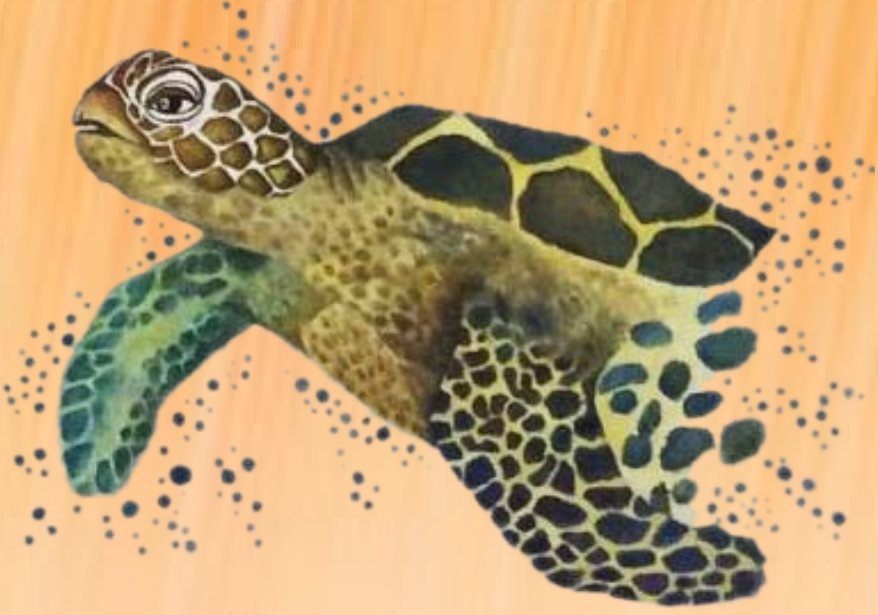
சாயம் வெளுத்த குழுவின்
நடுவில் மீண்டும் அது தன்
நிழல் நிறத்தில்

தன் கள்ள மனம் மறைத்து
தனக்குத்தானே வர்ணம்
பூசி குழுவில் சேர்ந்தது

அடையாளம் தெரியாமல்
ஏழு வர்ணங்களில் எது தன்
நிறமெனப் புரியாமல்
கலந்து அடித்ததை மக்கள்
வானவில் என போற்றினார்கள்

நிறம் தெரியும் கண்களுக்கு
மனம் தெரியும் வித்தை
அறிவாருண்டோ

● புங்குகாலை கனகராஜன்.

விடியலை விசாரித்துவிட்டு
ஓட்டுக்குள் உள்ளிழுத்துக்கொள்ளும்
ஆமைகளாய்... தலைகள்

வந்து விழும் குப்பைக்கு
தெருவையே வெறித்து பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறது...ஜீவன்கள்

வந்தால் உனக்கும் தருகிறேன்
வெறித்துப் பார்த்த கண்களில்
சொல்லிப்போகிறார்... முதியவர்

அடங்க மறுத்த எண்ணங்கள் இன்று
தேவைகளின் தேடலில் மட்டுமே
தாகம் தீர்க்கிறது... மௌனமாய்

இறப்பை கணக்கில் கொள்ளாத
இரைப்பைகள் சங்கு ஊதி
சாவு மணி அடிக்கிறது... வயிற்றில்

● சகா

“நாளைக்குத்தான் சம்பளம் வரும்”
“பரவாயில்ல தாயி,
மொதல்ல கீரக்கட்டப் புடி,
நாளைக்கு துட்டு வாங்கிக்கறேன்”
எனச்சொல்லும் குருவக்காவும்,
“மீன் ஆய்ஞ்சி குடுத்துடுங்க,
எனக்கு ஆயத் தெரியாது”
“சரி, சட்டி ஒண்ணு குடு”
விலைபேசிய மீனை
ஆய்ந்து தரும் கனகாக்காவும்சூட
கஸ்டமர் கேர்கள் தான்;
பொத்தானை அழுத்தச்சொல்லி
காத்திருக்க வைப்பதில்லை
ஒருநாளும்...

● வத்திராயிருப்பு தெ.சு.கவுதமன்

அளக்கத்தான் முடியவில்லை
மனமென்னும் பறவை
பறந்த தூரம்..!

● வே.மு.ஜெயந்தன்.

தாயை போல தானே பிள்ளை.

அதுயென்னவோ
அனைத்தையும் மகளுக்காக
விட்டு கொடுத்து விட்டு
ஒரு முத்தத்தினை மட்டும்
அடம்பிடித்து
பெற்றுக்கொள்கின்றார்
என் அப்பாவை போலவே அவரும்.

நேற்று என் கனவில்
வந்த வெண்ணிற
ஆடை தேவதைகளுக்கு
உன் சாயலென்று
மகளிடம்
சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார் அவர்..
இன்று என் கனவில்
அப்பா வரக்கூடும்.

முதல் இரண்டு சோற்றுருண்டையை
மகளின் வாயில் ஊட்டி விட்டு
ருசித்தார் அவர்..
புரையேறியதாய்
அப்பா செல்போனில்
அழைத்து சொன்ன பொழுது
தோன்றிய நினைவு இது.

அவருடன் சேர்ந்து
கிண்டலடிக்கும் மகளின்
நக்கல்
சிரிப்பிற்கு பின்னால் தான்
மறைந்திருந்தது
அப்பாவுடனான என் இளம் பருவம்.

அப்பாவிற்கே முதல் உரிமை
என்கின்றாள் மகள்..
அவர் பெருமை பட
ஒன்றுமில்லை
தாயை போல தானே பிள்ளை.

● சூர்ணியாசத்தியநாராயணன்.

இமைகள் உறக்கத்தைத் தேடும்
விளக்குகளற்ற நேரமொன்றில்
பறப்பதாகப் பேசிக்கொண்டிருப்போம்
நானும் என் மகளும்

கொஞ்சம் இருளைப்பற்றி
கொஞ்சம் நிலவைப்பற்றி
கொஞ்சம் நீலத்தைப்பற்றி
கொஞ்சம் வானத்தைப்பற்றி
கதைத்துலாவுவோம்

எங்கிருந்து ஆரம்பித்தாலும் கடைசியில்
நட்சத்திரங்களில் தான் வந்து முடியும்
எங்களது உரையாடல்

நட்சத்திரங்களை எண்ணுவதே
போட்டியாயிருக்கும் இருவருக்கும்
முதலில் நான் தொடங்க
என் விழிகளிலிருந்து விடுபட்ட நட்சத்திரங்களை
ஒருசேர எண்ணித் தருவதாய்
பந்தயம் வைப்பாள் மகள்

ஒன்று இரண்டு மூன்று என்றவாறே
ஒன்பதுக்குப் பிறகு
பதிமூன்றில் முடித்துக் கையில் தருவாள்

பிஞ்சுக் கைக்கு அடங்காத
பதிமூன்று நட்சத்திரங்களை.

கொஞ்சத்தை படுக்கையில் மெத்தையென
கொஞ்சத்தை தலையணையில் பஞ்சுகளென
கொஞ்சத்தைப் போர்வைகளென
மீதமிருக்கும் கொஞ்சத்தைப் பாதங்களில்
கொலுசுகளென அணிகளாக்கி
அணிவிப்பேன்

நெடு நேரப் பிரயத்தனங்களுக்குப் பிறகு
நட்சத்திரங்களைப் போர்த்திய நிலவு
உறங்குவதைப் போல உறங்குவாள்

அழகிழந்து கொண்டிருக்கும் வானம்
மேலிருந்து கீழிறங்கி படுக்கைக்கு வந்துவிட

அழகான இரவு மகளைத் தாலாட்டி
உறங்குவதாகப் படுமெனக்கு...

● பிறைநீலா

சில வெள்ளைத்தாள்களை
கைகளில் திணித்து ஏதேனும்
எழுதப் பணித்தது காலம்..
காதல், காமம், கல்வி, கலவி,
உறவுகள், உணர்வுகள், பசி,
பிணி, வறுமை, தகைமை
இன்னதென்று இல்லாமல்
எல்லாமும் எழுதித்தீர்த்தும்
அட்சயபாத்திரம் வழிவதாய்
மிச்சமிருக்கிறது தாள்கள்..
திருப்பித்தரத் தீர்மானித்து
காலத்தை தேடியபொழுதில்
நான் காலமாகியிருந்தேன்..

● வெண்பா

எதையாவது நினைத்துக்கொண்டு
சொடக்கு விழாதா என்று ஏக்கித்தவித்த
பால்யத்தை நினைக்கையில்....
இப்போது அப்படியான எந்த
குட்டி குட்டி ஆசைகளும் என்னிடம்
இல்லவேயில்லை தான்.....
ஆனால் இன்னும் அந்த குட்டி
ஆசைகளுக்காய் தவமிருக்க தான் செய்கிறது
இந்த எருக்கஞ்செடி...

● சே குமரர்

பின்னிரவின் அடர்த்தியை
மெல்லமாய் கிழித்துக் கொண்டு
சாளரத்தின் வழி நுழைகிறது
நட்சத்திர வெளிச்சங்கள் !

கூடு தேட தாமதமடைந்த
பறவை ஒன்று
காற்றை கிழித்துக் கொண்டு
விசுக்கென விரையும் சப்தத்தில்
விழித்துக் கொள்கிறது காமம் !

கொஞ்சம் காதலோடும்
நிறைய தாகத்தோடும்
உன் தேகம் பருகுகிறேன்
என் உயிர் சிலிர்த்த
உன் சுவாசம் நுகர்கிறேன் !

நம்மை போர்த்திக்கொண்ட காதல்
இரவுதனை களவாட
மோட்சத்தின் வாசல்
நிர்வாண வெளியில் திறக்கிறது !

ஆதி காதலின் விரக ருசி
தொண்டை நனைக்க
ஆதாம் ஏவாளுமாய்
நீயும் நானும்
அமிர்தமென பருகி
அதிலேயே நனைகிறோம்!

இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை
விடிவதற்கு முன்னாக
மீண்டுமொரு முறை
மோட்சவாசல் திறக்கிறது !

● மின்மினி விமலா

மெல்லினம்

ஆடிக்களைத்து
உறங்கபோகும்
சிறுவயது நாட்களில்,
நெற்றியினை வருடி
விரலிடுக்குகளில்
தலைக்கோதி
மார்பின் மையத்தில்
பெண்டலத்தின்
இசைக்கொப்பாய்
தட்டி தட்டி உறங்கச் செய்யும்
அப்பாவின்,
ஏர் பிடித்து காய்த்துபோன
கைகள் இரண்டும்
மயிலிறகை
மாறியிருக்கும்.

● சுரேஷ்பாபு ராசேந்திரன்

கிராமத்து மண்ணில்
கால் வைத்தவுடன் எல்லோருக்கும்
உறவாகிவிடுவேன்.
வா ஆயே, வாப்பா, வாங்க சித்தி
வாங்க அக்கா, வாம்மா, வாங்க டீச்சர், வாங்க
அண்ணி, வாங்க அத்தை,
வாங்க பெரியம்மா
அத்தனை வாங்கவிற்குப் பதில்
சொல்லுமுன் மனசெல்லாம் நிறைந்து விடும்
பிறந்த மண்ணின் மணம்..
புதியதாக முளைத்த புன்னகையுடன்
மனம் நிறைத்து, ஊர் திரும்பும் நாளில்
ஆணிவேரோடு பெயர்த்துக் கொண்டு வருவது
எவ்வளவு வலியென்பதை
அகமோ முகமோ வெளிப்படுத்தாத வண்ணம்
விடைபெறுதலென்பது பழகிவிட்டதெனக்கு..

● பெருமாள் ஆச்சி

ஊஞ்சலாடும் உணவு

இரண்டு கைகள்
கரைக்கு மேலே...
இரண்டு உதடுகள்
தண்ணீரின் கீழே...
சந்தர்பத்தின் ருசிக்கு
காத்திருக்கின்றன இரண்டும்...
இழுத்துச் சென்று
பசியாற ஒன்றும்
இழுத்துக் கொன்று
பசியாற மற்றொன்றும்
மன்றாடுகின்றன...
இருதரப்பிற்கும் நடுவே
நீண்டு அசைகிறது
தந்திரத்தின் கயிரொன்று...
கொய்துகொள்ளும் அவசரத்தில்
பொறுமையிழக்கும்
இரண்டிலொன்று
வாழ்வின் ருசியிலிருந்து
விலக வேண்டியிருக்கும்...
பற்றியிழக்கும் விரல்களுக்கும்
பற்றிக்கவ்வும் உதடுகளுக்கும்
நடுவிலாடும்
தூண்டில் கயிற்றில்
ஊஞ்சலாடிக்கொண்டிருக்கிறது
உணவெனும்
உயிர்ச்சங்கிலி...!

● சந்துரு

ஓடும் சரக்கு ரயிலின்
அதிர்வலையை தாங்கியபடி
தொடர்கிறது தும்பியின் தியானம்.

*

மேகத்திற்கு அருகில் சென்று
இரைதேடுகிறது
மீன் கொத்தி.

*

செடிகள் அசைகிறது
கொஞ்சம் நிறுத்துங்கள்
தேவையற்ற பேச்சை.

● க. அய்யப்பன்

மகளுக்கு தொலைக்காட்சியில் பறக்கும்
கூப்பர் மேனை காட்டினேன்
டோரா புஜ்ஜியை காட்டினேன்
டெடிபியரை காட்டினேன்
எதற்கும் மசியாமல்
வயிற்றை காட்டினாள் மகள் பசியென்று.....

● கதீரவன் வீ

குப்பைத் தொட்டிக்கு அருகில் சருகு போல்
சுருண்டுகிடக்கும் அவனுக்கு
உங்கள் தேசியம் திராவிடம் எதுவும் தெரியாது

விறகு அடுப்பில் அரிசியில்லாமல் கனன்று
கொண்டிருக்கும்
வெற்றுப்பாளை போல
காலியாய் கொதிக்கும் வயிறு மட்டுமே
இப்பொழுது அவனை
தகனித்துக்கொண்டிருக்கிறது

நாய்களின் பாலை தெரியும் அளவுக்கு
அவ்வளவாக மனிதர்களின் பாலை தெரியாது

ஒரே ஒரு கைப்பிடிச் சோற்றுக்கு
உங்களின் அத்தனை கடவுள்களையும்
தலைவர்களையும் விற்று விடுவதிலும்
கொஞ்சமும் குற்ற உணர்ச்சியற்று
கடந்து கொண்டிருக்கும்
மனிதர்களின் அழகிய மனசாட்சியாய்
உறைந்து இருப்பதிலும் அவனுக்கொன்றும்
ஆட்சேபம் இல்லை

● தங்கேஸ்

உயிர்த்தின்னி பூதத்தின் குகைக்குள்
தவறிவிழுந்த உடலெங்கும்
ஆழமான கீறல்கள்

தீக்கொம்போடு
தினமும் அலைகின்ற அணுக்களைப் பார்த்து
ஐம்புலனும் கட்டுண்ட நிலையில்
இரவெல்லாம் வலியோடு குரைக்கின்றேன்

என் வாடையை உணர்ந்திருக்கவேண்டும்
கனவைத் தின்று ஏப்பமிடும் விழிகளோடு
சற்று உயரே சுற்றிச்சுற்றி வருகின்றன
நடுநிசிப் பருந்துகள்

அதன் கூரிய நகங்கள்
பேசிக்கொள்வது சன்னமாய் கேட்கிறது
“யாருக்கும் இங்கு இடமில்லை”

● ம.கனகராஜன்

ஏதாவது ஒரு பறவையை
தினமும் பார்ப்பது
எனக்கு வழக்கமாயிருந்தது
அன்று என்னவோ
தொலைகாட்சியைப் பார்த்தவாறே
அமர்ந்திருந்த எனக்கு
ஆச்சரியம்தான்
தண்ணீர் வழிந்திருக்குமோ என
தண்ணீர் தொட்டியை
பார்க்க மாடிக்கு சென்றிருந்தபோது
வழிந்த நீரில் குளித்துக்கொண்டே
உடலை உதறியது காகம்
அதன் இறகிலிருந்து பிரிந்து
என் மீது விழுந்த நீர்
புனித நீரை விட
உயிர்ப்போடு இருந்தது
அந்தகணம் முழுதாக பறவையின்
அன்பில் நனைந்தவாறே
கீழே இறங்கினேன்
பறவையின் சிறகுகளோடு.

● ப.தனஞ்செயன்

அப்பாவிடம் சண்டையிட்டு
பாட்டிவீடு போன அம்மா
திரும்பவேயில்லை
மூன்று நாட்களாய்!

துவைக்கப்படாத
பள்ளிச் சீருடையில்
கசங்கிப்போகிறேன் நான்!

குழாயில்
குடத்தோடு நிற்கும்
அப்பாவின் விழிகளில் வழிகிறது நீர்!

கழுவப்படாத பாத்திரங்களில்
கொசுக்கள் குடியேறி
குடும்பம் நடத்தத் துவங்கின!

ஆணியில் மாட்டிய
அழுக்கேறிய வேட்டியில்
அம்மாவின் ஞாபகங்கள்!

வெறுமை சூழ்ந்திருக்கும்
வீடு!
விடுமுறை எடுத்துக்கொண்ட
விளக்குமாறு!

அன்றாடம்
அமாவாசையாகிப்போன
அம்மா இல்லாத இரவுகள்!

அந்த இரவுகளின் உறக்கத்தில்
கனவுகள் மிதித்து
அலறி எழுகையில்
அப்பாவின் மடி சற்று ஆறுதல்தான்!

அம்மாவின் வருகையை
எதிர்பார்த்து எதிர்ப்பாத்து
ஈரமான விழிகளில்
நனைந்தது பாசம்!

அம்மாவைக் கேட்டு
அழுகின்ற போதெல்லாம்
அப்பாவிடமிருந்து வரும்
ஆறுதலாய்
கமரக்கட்டும் கடலை மிட்டாயும்!

சமைக்கத்தெரியாத
அப்பாவின் சமையலில்
உப்பு காரம்
குறைந்தோ கூடியோ இருந்தாலும்
குறைச் சொல்ல விடுவதில்லை பசி!

என்னதான் இருந்தாலும்
அம்மா இல்லாமல் தவிப்பதில்
என்னைவிட
கொஞ்சம் கூடுதலாவே அப்பா!

● க.சித்தார்த்தன்

அம்முக்குட்டி
வரைந்த
குட்டிப்பாப்பாவை
பாதியில்
விட்டு விட்டு
தூங்கி விட்டாள்...
அதிகாலையில்
பாதியில் இருந்த
குட்டிப்பா
பசிக்காக அழுது
கைக்கெட்டும் தூரத்தில்
இருந்த பென்சிலை எடுத்து
அதுவே மீதியை வரைய
தொடங்கியது..
முழுவதுமாக வரைந்து
முடித்தவுடன் காகிதத்தில்
இருந்து ஓடி சமையலறையில்
இருந்த பாலை குடித்து
பசியடங்கியவுடன்
தான் வரைந்த கால்களை
அழிப்பானால்
தானே அழித்தது...
பின்பு அம்முவுடன் விளையாட
மூன்று சக்கர மிதிவண்டியை
வரையத் தொடங்கியது...
காலையில் எழுந்த
அம்முவின் உதட்டோரத்தில்
பாலின் துளிகள்
உயிரோடிருந்தன.....

கால்கள்
உயிரற்றிருந்தன.

● தோழன் பிரபா.

நான்கடி அல்லது
ஒரு அங்குலம்

சில மீட்டர் தூரம்
ஒரு கடலின் பரப்பளவு
அல்லது
இப்பிரபஞ்சத்தின் உயரம்

பிறகு..
மட்காத சாயம்..
வெளிர் நிறம் எடுப்பானது.

பதப்படுத்தப்பட்ட திடம்
அல்லது குளிர்நீர்நீர்ந்த
மென்மை..

கொஞ்சமாய் பிரியம்
லேசான கீறல்..
அங்கங்கே சத்தம்..
வெளிப்படையான தோற்றம்
பிறகு
வெளியற்ற உடல்

ஒரு பிடி கோபம்
சிறிதளவு வெட்கம்
எப்போதாவது கண்ணீர்

ஆறடிக்கொரு முறை மரணம்
அரையடிக்கும் குறைவாய் அன்பு

போதவில்லையெனில் கடன்
போக வழியில்லையெனில்
தீருட்டு..

மறைக்கப்பட்ட பிழை
பெரிதளவில் ஞானம்

அளந்தால் பொருள் குறைவு
பிளந்தால் பூமியின் விலை

சின்னச் சின்ன கேள்விகள்
பெருந்துளிகளாலான சுடர்

உடைத்தாலும்
உடையெனத் தரித்தாலும்
ஒரே அளவு கனவு

விற்கலாம்
வாங்கலாம்
மட்கியும் போகலாம்..

சொற்களால் ஆன பிறகு
இன்னும் சிரமம்..

ஒரு கவிதை இவ்வளவு தான்.

விலை என்ன சொல்லுங்கள்.

● ஜே.ஜே.அனிட்டா

அது தட்டான்களின் காலம்

கலைச்செல்விக்கு தட்டான்
பிடிக்குமென்பதற்காக
கவுண்டர் தோட்டத்திற்கு
முருகேசனும் நானும்
முப்பது முறையேனும் போயிருக்கிறோம்.
தும்பைச் செடிகள் மேல்,
நெருஞ்சிப்பூக்களின் அண்மையில்,
கிணற்றடி மேட்டில்,
சாணை ஒரு குவித்த புங்க மரத்தடியில்,
பறக்கும் சில நூறை விட்டு,
சோளத்தட்டைகளாகருகில் நுனி வலைப் பிடித்த
பெரிய
மரநிறத் தட்டானின்
அவ்வப்போது படபடத்த பொன் நிற இறக்கை
சப்தமும் மெல்ல வளைந்து விரல் நுனி பற்றும்
அதன் கால்களின் குறுகுறுப்பும்
எனக்குமிஷ்டமென்றாலும்
கலைச்செல்வியின் விரியப்போகும் கண்களில்
பிரதிபலிக்கப் போகும் இறகு படபடக்கும்
அதே மரநிறத் தட்டானின் பிரதிமை இன்னும்
பிடிக்கும்.

● மதுசூதன்

முன்னொரு காலத்தில் லாக்டவுன்

பாசக்கயிற்றில் பட்டம் கோர்த்து
மொட்டை மாடியில்
காத்தாடி விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
எமதர்மனும் சித்ரகுப்தனும்.....

ட்ரோன் கேமிரா உதவியோடு
பிடிபட்ட கோவலனையும் மாதவியையும்
தொலைக்காட்சி செய்திகளின் வழி
கோபமாய் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்
கண்ணகி.....

எத்தனை அழகான மான் வந்தும்
லக்ஷ்மணன் போட்ட கோட்டை
தாண்டாமல் இருக்கிறாள் சீதை
உயிர் பயத்தில்.....

நேரம் கடத்த தாயக்கட்டையை உருட்டி உருட்டி
பயிற்சி பெற்ற யுதிஷ்டிரன்
சகுனியையே தோற்கடிக்க
தலைகீழாய் மாறிப்போனது மகாபாரதம்.....

ஒவ்வொரு முறை
வெளியே செல்லும்போதும்
நான்கு மாஸ்க்குகள் வீணாகிப்போவதாக
சரஸ்வதியிடம் புலம்பி கொண்டிருக்கிறார்
பிரம்மதேவர்.....

யாரைப்பற்றியும் கலகம்
செய்ய முடியாமல்
மன உளைச்சலில் வீட்டிற்குள்ளேயே
முடங்கி கிடக்கிறார் நாரதர்.....

ரம்பை ஊர்வசி மேனகையின்
காணொளி நடனங்களை
வீட்டிலிருந்தவாறே பார்த்து
ரசித்து கொண்டிருக்கிறான் இந்திரன்.....

தான் கட்டிய கோயில்களில்
தீர்த்தத்திற்கு பதில்
சாணிடைசர் வழங்குமாறு
ஆணை பிறப்பித்தான்
இராஜ இராஜ சோழன்.....

விண்ணிலிருக்கும் நட்சத்திரங்களையும்
வீட்டில் செய்த கேக்கையும் வைத்து
பிறந்தநாள் கொண்டாடி கொண்டிருக்கிறார்
இயேசு கிருஸ்து.....

#தனிமை_நாட்கள்_34

● பிரபுசங்கர்_க

பிரம்பை எடுத்து
அங்கும் இங்கும் அசைத்து
சுவற்றைத் தொட்டுத்தொட்டு
பொம்மைகளுக்கு
பாடம் நடத்துகிறாள் மகள்
உள்ளங்கையில் முதுகில்
அடிக்கடி அடிவாங்கும்
கரடிப்பொம்மைதான்
யாரென்றே தெரியவில்லை....

● க. மகுடபதி.

இரவின் கண்களில் எரியும்
நெருப்பிற்குத் துயர் என்று
பெயரிட்டேன்
நினைப்பைப் பற்றிய நெருப்பு
உயிர் பற்றியெரிய
மௌனமாகத் துயில்கிறது உடல்.
விடிய விடிய
சூரியனின் நீர் கனவு கலைக்க
உருண்டிடும் வியர்வையெங்கும்
பசியென்னும் பிசாசு.
சில்லறையோ ரொக்கப் பணமோ
சிரிக்கத் தயாராகும் வயிறுக்கு
யார் கடவுளாக இருந்தாலென்ன...

● யாழ் தண்விகா

வெயில்

01

நிலம் என்பது
வெயில்தின்னி மிருகம்.

02

வெயில் நாளில்
அருந்த
நீரற்ற பறவைகள்
உதிர்ந்து வீழ்கின்றன
பெருமரத்தின் கிளைகளிலிருந்து.

03

வெயில் அடிக்கிறது
வெயில் அறைகிறது
வெயில் ஒழுகிறது
வெயில் வழிகிறது
வெயில் நனைக்கிறது.
வெயில் அணைக்கிறது.
உன்போலவே.றீ

04

வெயில் தின்னும்
கூழாங்கற்கள்
பேசிக்கொண்டு இருக்கின்றன
நதியொன்றின் மரணத்தை.

05

பாறைகளின் மீது
ஊர்கிறது
வெய்யில்.

06

எனக்குச் சொந்தமாயிருந்த
வெய்யில் நிரம்பிய
பாத்திரமொன்றைக்
களவாடிப் போனதிந்தக்
கோடைமழை

07

தெருவில்
படுத்துக் கிடக்கும்
வெயிலின் முதுகின்மேல்
நடந்தலைகின்றன
பசித்த நாய்கள்.

08

நேற்று
மழை விதைத்த
தார்ச்சாலையில்
விளைந்துகிடக்கிறது
வெயில்.

09

வெயிலில்
தரைவீழ்ந்து கிடக்கும்
நிழல்களை இழுத்துக்கொண்டே
தெருவைக்
கடந்து போகின்றன
ஆடுகள்.

10

வைக்கோல் போரின்
மேலேறி விளையாடுகிறது
வெயில்.
படப்பின் கீழ் ஒளிந்து
விளையாடுகிறது
நிழல்.

● ஜெயாபுதீன்

விடைபெற வந்தவனிடம்
கொட்டித்தீர்க்கவென
எத்தனையோ விடயங்கள்
மிச்சமிருந்தன..

முற்றத்து மல்லிகை..
பால்யத்தின் முதல் காதல் கடிதம்..
திடீரென இறந்துபோன தன் வளர்ப்பு நாய்..
முதல் முதல் எழுதிய கவிதை வரிகள்..
குறும்புகள் செய்யும் எதிர்வீட்டு குழந்தை..
கைதவறி உடைத்துவிட்ட புத்தர்சிலை..
பங்கேற்க முடியாமல் போன நண்பியின்
திருமணம்..
கேட்க கேட்க திகட்டாதவொரு இடைக்கால
பாடல் என..

நெஞ்சடைத்த நினைவுகள்
யாவற்றையும்
ஒன்று விடாமல்
அப்போதவள்
அவனிடம்
ஒப்புவித்தாள்..

குறுக்கீடுகள் ஏதுமின்றி
அத்தனையையும்
அவன்
அவ்வளவு பொறுமையாக
கேட்டுக்கொண்டிருந்தான்..

இருந்தும்
கடைசிவரை
அவள் சொல்லவே
இல்லை;
அவன் மேல் தான் கொண்ட
காதலை
மட்டும்..

அறிந்திருந்தும்
அதை
அவன்
கேட்கவுமில்லை..

அந்த
சந்திப்பு
அவ்வாறுதான்
நிறைவுற்றது!!!

● ரிஸ்கா முக்தார்

அது மிகவும் பசியோடிருந்தது
நிறம் பகுக்கவியலா நாக்கு அதற்கு
அதன் கண்களில் கூரான பற்கள் மின்னின
தன்னைத் தின்னக் கொடுத்த
இரையைத் தின்று பசியாறியது
அடுத்த முறை பசித்தபோது கண்களில்
நட்சத்திரம்
தின்ற வாயின் எச்சிலை ருசித்து உயிர்த்திருந்த
அதே இரை
புதிய கொழுந்துடன் தயாராகயிருந்தது
பசியடங்கியது
இப்போதெல்லாம் பசிப்பதில்லை
பற்களிடையே
ஒரு சதைத் துணுக்கு வேண்டும்
அவ்வளவே

● சுப. முத்துக்குமார்

கோபுர வாசல் முன்
ஆடி அசைந்து நகர்கிறது
பாகனின் காலம்

● J.K.பாலாஜி

அடர் இருட்டில் ஏற்றி வைக்கப்படுகின்ற
மெழுகுவர்த்தி
நட்சத்திரங்களைத் தோற்கடித்துவிடுகிறது

தூரத்து ரயிலின் சப்தம்
கைகளைப் பிடித்து தரதரவென
ஊருக்கு இழுத்துப்போகிறது

கட்டெறும்பின்மீது விழுந்த
மழைத்துளியிலிருந்து
சிதறித் தெறிக்கிறது கடல்

பூமிக்கு வரலாமா வேண்டாமா என
யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரங்களை
முடிவெடுப்பதற்குள்
தின்று தீர்த்து விடுகிறது பகல்

ஒரு சிறகிழந்த வண்ணத்துப்பூச்சியை
தன்மேல் அமரவைத்து
பூவிதழ் திறந்து தேனுட்டிக்கொண்டேயிருக்கிறது
பாதி வெட்டப்பட்ட மரம்

அப்பாக்களின் சைக்கிள் தடங்களின் மீது
ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன
மகன்களின் கார் தடங்கள்

அழைத்துக்கொண்டேயிருக்கிறாள் மாமி
காகம் வரவேயில்லை
சாப்பாடு ஆறிக்கொண்டிருக்கிறது

நகரத்துக்குள் வளர்ந்து நிற்கும்
பனைமரத்துக்கு
காற்றாடிக் கனவுகள் அதிகம்

குளத்துக்குள் விழுந்து தத்தளிக்கும்
நிலவைக் காப்பாற்ற
யாருமே வருவதில்லை

கதவற்ற வீட்டில்
ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது தொலைக்காட்சி

● **சௌவி**

கடவுளின் மொழிகள் என்னைச்சுற்றி
வட்டமிடுகின்றது..

மனசெங்கும் பெரும் மௌனம் சுழல்கின்றது..

இதற்கிடையில் சிக்கித்தவிக்கின்றது ஜீவிதம்..

இரண்டையும் கவிதையாக்கி காற்றின்
கைகளிடம் வாசிக்க நீட்டுகிறேன்..

முதன் முறையாக மௌனத்தின் கனதில்
தொலைந்திருந்தது கடவுளின் சொற்கள்..

தூரத்தில் அழுகின்றதோர் பாவப்பட்ட. ஆன்மா

..
அங்கிருந்து தான் இசைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்
எனது வாழ்வின் பாடலை..

யாரோ எனது இசைக்குள் நுழையும் சத்தம்
கேற்க
காற்றில் சிறகசைத்துப் பறக்கின்றது
சொற்கள்..

காற்றின் திசையை பறவை அறியும்..

● நுஆல்

ஐந்து வேளை
தொழுதவர் வீட்டில்
அடுப்பொரியவில்லை
என்பதற்காய்
அல்லாஹ்
வரவில்லை...

ஞாயிறு தவறாமல்
தேவாலயம்
சென்றவர்
பசியோடிருக்கிறாரென
தேவமைந்தன்
தேடி வரவில்லை...

வருடம்தவறாமல்
மாலையணிந்து
தன்னைத் தரிசனம்
செய்தவர்
வயிறுகாய்கிறதென்று
முருகனும்
அங்கே முன்வாயிற்கதவு தட்டவில்லை...

ஒருவார மளிகையை
ஒருவருமறியா
மறைவிடத்தில்
தந்து விட்டு
புன்னகையோடு
போகிறவரிடத்தில்
பார்க்கிறேன்...

நாமமோ, குல்லாவோ,
சிலுவையோ
அடையாளமாகக்
காணவில்லை
அவரிடத்தில்...

கடந்து போனபின்தான்
கவனிக்கிறேன்,
காலடித்தடங்களில்
கடவுள் தெரிகிறார்.

● காளிதாஸ்.

ஒரு கூட்டத்தில்
நம்மை யாரோ
ஒருவர் சட்டென
அவரோடு நெருங்கி
இருந்த நபரென
தவறாக நினைத்து
ஓரிரு வார்த்தை
பேசிவிட்டுப் பின்னர்
சுதாரித்துக்கொண்டு
விலகும் அந்த மைக்ரோ
நொடியில் ஏதோ ஒரு
நேசம் மின்னலாய்
தோன்றி மறைகிறது.
அன்பென்பது எப்போதும்
தொற்றிக் கொண்டுதான்
இருக்கும் போல.

● தி.கலையரசி.

மதமில்லா தெய்வங்கள்

கூற்றுவனின் பாசக்கயிறு
சுழன்றபடியே சுற்றும் பிரபஞ்சம்
சந்துபொந்துகளோ
சாக்கடை எச்சங்களோ
மிச்சங்களை கழுவியூத்தவும் ஏதுமில்லை
கஞ்சிப்பொங்கிடாத இவ்வீட்டில்,
இருந்து கரைந்ததும்
கொடுத்தது தொலைந்ததும் சொற்பநாளிலே !
சொச்சத்தில் மீண்டது ஏதோ சொச்சம்
மாற்றுமுறை மய்யம் கொண்டதில்
வரவாய் சில காய்ந்த கோதுமைவுடல்கள்,
கணக்கதிகாரம் வகுத்த சூத்திரம்
பங்கீடாய் விழுந்தது
உடல்கும்பிக்கிடக்கும் தெருநாய்க்கும்
சில ரொட்டிகள் !

● கருவை ந.ஸ்டாலின்

வயிற்றில்
அடுப்பு
எளிகிறது
வற்றாத பசியை
சமைக்கிறது

● கோ.சிவராஜன்

சட்டென
பெய்த மழை கலவரத்தில்
நின்று போன
சாதி கலவரம் நடந்த
கோவில் வாசல் முன்பு
சமாதானமாய் பூத்திருந்தது.
பெயர் தெரியாத
வெள்ளைநிற பூவொன்று...

● சுயம்பு

தண்ணீர்த்தீ

காட்டுக்குள் தீப்பிடித்ததாகச்
செய்தி பரவ
ஆங்காங்கு
விலங்குகள் எல்லாம்
பதறப்பதற
ஒரே களேபரம்.

பக்கத்துக் காடுதான்
தீயைப் பரப்பியதாகக்
குற்றச்சாட்டு
அங்கே தீ
அணைக்கப் பட்டுவிட்டது

ஆனால்
ஆங்காங்கே
எல்லா காடுகளிலும்
தீ பரவி
அழிக்கத் தொடங்கியது

எந்த வழியில்
அழிப்பதெனத் தெரியாமல்
விழிபிதுங்கிமாட்டிய விலங்குகளுக்கெல்லாம்
தீக்காயம்.

எல்லா விலங்குகளும்
குகைக்குள்ளும்
மரப் பொந்துகளுக்குள்ளுமே
தஞ்சம்
வெளிவர வேண்டாமென
காட்டரசன் உத்தரவு.

பசி அதிகமானது
காட்டரசனுக்கும்தான்.
ஏரித்தண்ணீரைக்
குடிக்கவர மட்டும்
அனுமதி
வரும் விலங்குகளைப்
பதம்பார்க்க
மறைமுகத் திட்டம்.

தீயைத் தாண்டித்தான்
தண்ணீர் குடிக்கமுடியும்

அறியா விலங்குகள்
ஓடி விழுந்தன
தண்ணீர்த்தீயில்...

● இராம லீவல்முருகன்

வனக்குயிலே...

ஈரமழை தூறுகையில்
இதமான காற்று நீ

நீள வான முகில் நடுவே
நிறைந்திருக்கும் நிலவு நீ

காலநடைப் பயணத்தில்
நிழல் கொடுக்கும்
கற்பகம் நீ

வாழைமரத் தோப்பினிலே
வந்துபோகும்
வனக்குயில் நீ

பாலமிடும் கனவுக்குள்
பனி பொழியும் பருவம் நீ

கோலமிட்டென்
இதயத்தைக்
கொண்டாடும்
தேவதை நீ.

வானவில்லை
நான் கொடுத்தால்
நாண வில்லை
நீ கொடுப்பாய்

நீ காணவில்லை
நெடு நாளாய்
நான் வாழவில்லை
ஒரு ஆளாய்.

● பிருந்தா சாரதி

நீயில்லாத
இந்தக் காலம் பேரமைதியை அடைகாக்கிறது.

என் ஆசைகளை மடித்து மேகத்திற்கடியில்
ஒளித்து
வைத்துவிட்டேன்!

ஏக்கத்தின் துளிகளைக் குடுவையில் நிரப்பி
அலைகளில் மிதக்க விட்டிருக்கிறேன்.

என் ஏமாற்றத்தின் மணத்தை இந்தப்பூங்காவின்
ரோஜா இதழ்களுக்குள்
நீ வந்ததும் தேடியெடுத்துக்கொள்!

இன்னும்
உனது மென்குரல் குறும்புடன் அழைக்கும்
சப்தங்களை
தென்றலைப் பிளந்து அதனுள் பதுக்கி
விட்டேன்.

உன்னை முதலாய் சந்தித்த போதிலிருந்து
சந்திக்குந்தோறும் கலங்கும் கண்கள்
இப்போது
நினைவைச் சுமந்தும் கலங்குவதால்
உன் பழைய பாடல்களைத்தான்
உண்ணக்கொடுத்து
சமாதானம் செய்கிறேன்....!

என் இனிய பிசாசே.....
நீயில்லாத
இந்தத் தனிமையைமட்டும்
என்னசெய்வதென்றே
தெரியவில்லை.
உன் தனிமையை அனுப்பு
அவையிரண்டும்
எங்கேனும் சந்தித்துக்
கொள்ளட்டும்!!!

● குறிஞ்சி நாடன்

ஆளப்பாரு சோளக்காட்டு
பொம்மையாட்டம்
எனச் சொல்லும் போது
கோப்படுபவள்
அடியேய் டெடியியர் மூஞ்சி
எனச் சொல்லும் போது மட்டும்
புன்னகைப்பாள்
அந்த கார்பரேட் காதலி!

● **பெனடிக் அருள்**

தமிழக காவல்துறை மற்றும்
படைப்புக்குழுமம் இணைந்து நடத்தும்

மதுவிலக்கு விழிப்புணர்வு குறும்பட போட்டி-2020

விரைவில்

போட்டி குறும்பட

இயக்குனர் **கே. பாக்யராஜ்**

கால அளவு

8- நிமிடங்களுக்குள்

கடைசி நாள்

பின்னர் அறிவிக்கப்படும்

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

Padaippu Media Networks, #23 Third Floor, Aarthi Arcade,
R.K. Salai, Mylapore, Chennai - 600 004